

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/25

Luksemburg, 25 czerwca 2025 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-239/23 | Comité interprofessionnel du vin de Champagne i INAO/EUIPO – Nero Lifestyle (NERO CHAMPAGNE)

Oznaczenie NERO CHAMPAGNE nie może zostać zarejestrowane jako unijny znak towarowy dla win o chronionej nazwie pochodzenia „Champagne”

W 2019 r. włoska spółka Nero Lifestyle dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) zgłoszenia do rejestracji słownego znaku towarowego NERO CHAMPAGNE. Zgłoszenie to dotyczy niektórych towarów i usług, w tym „win zgodnych ze specyfikacją chronionej nazwy pochodzenia (ChNP) »Champagne«”.

Comité interprofessionnel du vin de Champagne i Institut national de l’origine et de la qualité sprzeciwiły się rejestracji w szczególności na tej podstawie, że ChNP „Champagne” jest zarejestrowana od 1973 r. Organizacje te utrzymują, że znak towarowy NERO CHAMPAGNE może, w sposób stanowiący nadużycie, czerpać korzyści z reputacji produktów objętych ChNP, których ochrona ma w istocie na celu zagwarantowanie konsumentom, iż wykazują one szczególne właściwości i w efekcie dają gwarancję jakości związanej z miejscem swego pochodzenia geograficznego.

Ponieważ sprzeciw został częściowo oddalony przez EUIPO, wspomniane organizacje branżowe wniosły skargę do **Sądu Unii Europejskiej**. W swoim wyroku Sąd **stwierdził nieważność decyzji EUIPO i uwzględnił sprzeciw**, w tym w odniesieniu do „win zgodnych ze specyfikacją [ChNP] »Champagne«”. Tym samym **zgłoszenie do rejestracji znaku towarowego NERO CHAMPAGNE zostało odrzucone**.

Sąd przypomniał przede wszystkim, że prawo Unii nie zakazuje, aby znak towarowy mógł zawierać ChNP. Jego rejestracji można jednak odmówić, jeżeli ChNP nie jest zgodna ze specyfikacją danego produktu, jeżeli jego stosowanie wykorzystuje reputację ChNP lub jeżeli zgłoszony znak towarowy jest nośnikiem nieprawdziwego lub wprowadzającego w błąd oznaczenia miejsca wytworzenia lub pochodzenia produktu.

Sąd uznał, że istnieje domniemanie, zgodnie z którym znak towarowy zawierający ChNP i zarejestrowany wyłącznie dla produktów zgodnych ze specyfikacją tej ChNP nie korzysta w sposób nienależny z reputacji tej ChNP. Jednakże takie domniemanie może zostać obalone, jeżeli zostanie wykazane, że znak towarowy może nienależycie wykorzystywać reputację ChNP, **nawet jeśli oznacza on wyłącznie produkty zgodne ze specyfikacją tej ChNP**. Zatem, jeśli EUIPO zostaną przedstawione w tym celu dowody, powinno ono zbadać je w celu sprawdzenia, czy pozwalają one na obalenie wspomnianego domniemania.

W konsekwencji, po pierwsze, Sąd stwierdził, że pomimo utrwalonej praktyki EUIPO w tym zakresie Izba Odwoławcza naruszyła prawo, uznając w istocie, że domniemania tego nie można podważyć za pomocą żadnego dowodu. Po drugie, Izba Odwoławcza EUIPO naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia. Nie wyjaśniła bowiem wystarczająco, dlaczego dowody przedstawione przez organizacje branżowe nie mogły obalić wspomnianego domniemania.

Wreszcie Sąd orzekł, że określenie „nero” może być postrzegane przez konsumenta jako przywodzące na myśl albo odmianę szampana, albo jego kolor, wobec czego zgłoszony znak towarowy może być nośnikiem nieprawdziwej lub wprowadzającej w błąd informacji. Sąd zauważył, że określenie to jest używane w nazwie kilku znanych włoskich

szczepów i że nazwy wielu odmian winorośli obejmują to określenie. Ponadto określenie „nero” będzie rozumiane przez odbiorców włoskojęzycznych jako oznaczające „czarny”. Odbiorcy mogliby zatem myśleć, że chodzi o „czarny szampan”, mimo że zgodnie ze specyfikacją ChNP szampan może być jedynie biały lub różowy.

UWAGA: Unijne znaki towarowe i wzory wspólnotowe są skuteczne na całym obszarze Unii Europejskiej. Unijne znaki towarowe współistnieją ze znakami krajowymi. Wzory wspólnotowe współistnieją ze wzorami krajowymi. Zgłoszenia unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych kierowane są do EUIPO. Od jego decyzji przysługuje skarga do Sądu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności – zależnie od przypadku – do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu. Odwołanie będzie podlegało procedurze wstępnego przyjęcia odwołań do rozpoznania. W tym celu należy do niego załączyć wniosek o przyjęcie odwołania do rozpoznania, wyjaśniając, jakiej kwestii istotnej lub jakich kwestii istotnych dla jedności, spójności lub rozwoju prawa Unii ono dotyczy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 43032793.

Pozostańmy w kontakcie!

